

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116882695
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116882695.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: W. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. Z. XX, XXX XX Z., Š. T. M., zastúpenej Advokátskou kanceláriou STEHURA & partners, v.o.s., Advokátska kancelária, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, kancelária: Dolný val 574/7, 010 01 Žilina, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1140/15-EK zo dňa 18.12.2015, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, v konaní pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 proti žalovanému W. N., I.. XX.XX.XXXX, o zaplatenie 2.469,35 Eur s príslušenstvom z r u š u j e .

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 21.1.2016 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zrušil rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-1140/15-EK zo dňa 18.12.2015, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter. Uvedený rozsudok mu bol doručený 19.1.2016. Nesúhlasí s ním z dôvodov, že 1/ že nie je daná právomoc rozhodcovského súdu konať, že 2/ spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 zákona č. 335/2014 Z.z., 3/ v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, 4/ stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, 5/ rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, 6/ výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom SR a 7/ rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K jednotlivým dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku uviedol nasledovné: Už v čase vzniku právneho vzťah (zmluva o spotrebiteľskom úvere) bol nútený uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu č. 8500042627 zo dňa 6.3.2014. Podľa vtedy platnej legislatívy ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r/ OZ. Napriek tomu, že rozhodcovská zmluva je na samostatnej listine, jej podmienky neboli individuálne dohodnuté a ide o typickú formulárovú dohodu s predtlačenými podmienkami, bez možnosti ovplyvniť jej obsah. Ak je rozhodcovská zmluva považovaná zo zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku, je zo zákona neplatná a teda tým nie je daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor. Rozhodcovská zmluva č. 8500042627 zo dňa 6.3.2014 nespĺňa ani náležitosti ustanovené

zákonom 335/2014 Z.z. V ďalšom poukázal na § 28 ods. 6 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej zmluve je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, uvedená nesprávne, nakoľko žalovaný do nej nezahrnul poplatok za možnosť odkladu splátok. Ďalej uviedol chybné aj údaje o RPMN. Do jej výpočtu nezahrnul poplatok za možnosť odkladu splátok. Tým, že poplatky skryje pod samostatnú dohodu o poskytovaní služby, žalovaný žalobcovi znemožnil dosiahnuť reálnu predstavu o poskytovanom úvere zodpovedajúcu skutočnosti, čo je mimoriadne závažná nekalá obchodná praktika, konanie v rozpore s dobrými mravmi a konanie bez odbornej starostlivosti. Ďalej v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade tento údaj o v úverovej zmluve absentuje. Nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Keďže zo strany žalovaného pri podpise úverovej zmluvy boli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, daný úver sa musí považovať za bezúčinný a bez poplatkov. Preto bol žalobca povinný vrátiť žalovanému sumu, ktorú si od neho požičal, čo aj urobil. Napriek uvedeným ho rozhodcovský súd zaviazal na plnenie, na ktoré niet právneho nároku a z uvedeného je takéto plnenie v rozpore s dobrými mravmi a verejným poriadkom a zákonom. Súčasne má za to, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť predmetnú vec.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 29.4.2016 žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca vo svojej argumentácii opomenul, že z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy a že z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzatvorenia. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzatvorenie resp. existenciu hlavnej zmluvy o revolvingovom úvere. Ďalej z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že obsahuje poučenie o uvedených možnostiach, no v žiadnom prípade nie povinnosti zmluvy uzavrieť bez následkov ohľadne vzniku úverovej zmluvy, dôsledkoch a význame rozhodcovského konania a možnosti jednostranne rozhodcovskú zmluvu ukončiť. V prípade predtlačenej formy rozhodcovskej zmluvy žalovaný poukázal na skutočnosť, že zmluvné podmienky v spotrebiteľských vzťahoch sa vyznačujú vo všeobecnosti tým, že sú vopred naformulované dodávateľom. Toto je reálnym faktom plynúcim z praxe spotrebiteľských vzťahov a tiež aj z úpravy v OZ. Skutočnosť, či zmluva bola alebo nebola individuálne dohodnutá, nemá vplyv na jej platnosť alebo neplatnosť, podoba zmluvy obstojí z hľadiska transparentnosti a ako zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, tak aj rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne. Rozhodcovská zmluva nespĺňa definíciu neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. r OZ, nakoľko nezakladá výlučnú právomoc rozhodcovského súdu na konanie. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy vyplýva alternatíva pre riešenie sporov. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že rozhodcovská zmluva nespĺňa náležitosti stanovené zákonom č. 335/2014 Z.z. uviedol žalovaný, že nie je oprávnená vzhľadom na ustanovenie § 73 ods. 3 tohto zákona. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá do 31.12.2014 (konkrétne 6.3.2014), čím nie je možné na rozhodcovskú zmluvu aplikovať ustanovenia ZoSRK, t.j. predpisov účinných od 1.1.2015. Žalobca poprel, že v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť a chybný údaj o RPMN. V tomto smere poukázal na to, že predkladá výpočet RPMN, ktorá bola vypočítaná na základe v tom čase účinnej právnej úpravy. Pokiaľ žalobca tvrdí, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) Občianskeho zákonníka, žalovaný poukazuje na súlad tejto zmluvy s platnou právnou úpravou, resp. na interpretáciu zák. č. 129/2010 Z.z. ako výsledok implementácie smernice Rady č. 2008/48, (9) pokiaľ žalobca namieta porušenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, tak žalovaný poukazuje na to, že obvyklou odplatom na finančnom trhu bolo 34,42 % a dojednaná odplata predmetného úveru túto odplatu podstatne neprevyšuje. Ďalej žalovaný uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Napriek tejto skutočnosti žalovaný tvrdí, že zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí) a počet splátok (42), podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nad rámec toho obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky, a to v oznámení veriteľa o schválení úveru. Zmluva je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej ľavej strane, zmluvnými ustanoveniami nachádzajúcimi sa na pravej strane, jej obsah tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle čl. 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Prílohou zmluvy je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Toto oznámenie predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale je súčasťou zmluvy ako takej. Zároveň

poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EU C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Klára Biróová.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 8Csr/1/2016-46 zo dňa 15.8.2016, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok so sp. zn. RK-PC-1140/15-EK zo dňa 18.12.2015 vydaný Stálym rozhodcovským súdom VICTORIA ARBITER so sídlom Framborská 3605, Žilina a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

4. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Krajský súd uznesením sp.zn. 7co/2/2017-76 zo dňa 11.10.2017 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia, odvolací súd konštatoval, že rozsudok prvostupňového súdu nespĺňa kritériá pre odôvodnenie rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP, nakoľko súd neuviedol, žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého postupoval pri zrušení rozhodcovského rozsudku. Rovnako súd nevykonal dôkaz navrhovaný žalobcom a nepripojil si rozhodcovský spis, na základe ktorého by podriadil preskúmaniu aj spotrebiteľskú zmluvu o úvere.

5. Súd následne v veci nariadil pojednávanie na 23.4.2018, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho právneho zástupcu, nakoľko svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Na pojednávaní žalobca zotrval na všetkých svojich doterajších vyjadreniach. Podľa názoru žalobcu, v danom prípade došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom súčasne bola podpísaná rozhodcovská zmluva, avšak predmetná rozhodcovská zmluva predstavuje neplatnú zmluvnú podmienku, a tak z tohto dôvodu nebola daná právomoc rozhodcovského súdu daný spor prejednať a rozhodnúť. Okrem toho poukázal na to, že rozhodcovský súd v konaní nezohľadnil, resp. rozhodol v rozpore s ustanoveniami zákona na ochranu práv spotrebiteľa, predovšetkým zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko mal predmetnú zmluvu posúdiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú a z toho dôvodu nevznikol v tomto konaní žalovanému nárok na zaplatenie sumy, ktorou bol žalobca zaviazaný.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s obsahom spisu a to najmä žalobou, rozhodcovským rozsudkom z 18.12.2015, obsahom rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu Vicotira Arbiter, Framborská 3605, Žilina, zn. RK PC 1140/15EK (pripojený na č.l. 143), vyjadreniami žalovaného, ako i celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a jej dôvodoch. Zásadne mal dve námietky a to predovšetkým, že nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a to z dôvodu, že predmetná rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 6.3.2014 a podľa vtedy platnej legislatívy išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 a 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zák. v spojení s § 53 ods. 5 Obč. zák., napriek tomu, že rozhodcovská zmluva je na samostatnej listine, jej podmienky neboli individuálne dojednané, ide o typickú formulárovú dohodu s predtlačenými podmienkami bez možnosti zo strany žalobcu ovplyvniť jej obsah. Ďalšou zásadnou námietkou je, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, pričom toto porušenie malo podstatný vplyv na výsledok sporu. Jedným zo všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa je aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, resp. zmluva o revolvingovom úvere bola už niekoľkonásobne tunajším súdom posudzovaná a posúdená ako v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a teda je zo zákona bezúročná, bez poplatkov. Čo sa týka tých dôvodov, odkázal na písomné vyjadrenie a písomnú žalobu. Z tohto dôvodu sa daný úver mal považovať za bezúročný a bezpoplatkový, avšak rozhodcovský súd túto skutočnosť žiadnym spôsobom nezohľadnil, pričom tak, ako vyplýva aj zo smernice EÚ o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, súd, resp. iný orgán rozhodujúci o právach spotrebiteľa musí ex offio prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky. Z tohto dôvodu majú za to, že žaloba je dôvodná, a preto žiadal, aby súd žalobe vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil.

8. Z pripojeného rozhodcovského spisu RK PC 1140/15 EK (č.l. 143 spisu) mal súd za preukázané, že dňa 4.3.2014 podpísal žalobca predtlač žalovaného označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere s uvedením čísla zmluvy VS 8500042627 a v časti 1/ a 2/ predtlače boli vypísané údaje žalovaného ako veriteľa a osobné údaje žalobcu ako dlžníka. V časti 5/ predtlače boli vypísané údaje o požadovanom revolvingovom úvere a v časti 6/ predtlače údaje o schválenom

revolvingovom úvere poskytnutá čiastka úveru 1.500,- eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka vrátane úrokov 85,15 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.065,40 Eur, RPMN za úver 60,27 %, ročná úroková sadzba úveru 68,44 %, priemerná RPMN za úver 46,30 % a ďalej údaje o revolvingovom úvere. V časti 8.1 bola obsiahnutá dohoda o záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 222,95 eur, ktorej splatnosť podľa bodu 8.4 určená dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby s tým, že podľa dohody účastníkov malo dôjsť k zápočtu vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 zmluvných dojednaní oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi. Žalovaný predtlač podpísal 6.3.2014.

9. Dňa 4.3.2014 žalobca a žalovaný ako veriteľ dňa 6.3.2014 (podľa obsahu rozhodcovského spisu) podpísali predtlač označenú ako rozhodcovská zmluva č. 8500042627, kedy dlžník vyhlásil a svojím podpisom potvrdil, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy a v bode 2. veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Podľa bodu 3. veriteľ tiež pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia, a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvoria s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

10. Z pripojeného rozhodcovského spisu zn. RK-PC-1140/15-EK mal súd za preukázané, že žalovaný ako žalobca podal proti žalobcovi ako žalovanému na Stálom rozhodcovskom súde Victoria Arbiter Žilina dňa 17.9.2015 žalobu zo dňa 26.8.2015, ktorou sa domáhal vydania rozhodcovského rozsudku, ktorým by bol žalobca ako žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 2.469,35 eur a zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 85,15 Eur od 8.8.2014 do 30.8.2014, zo sumy 85,15 Eur od 8.9.2014 do 8.9.2014, zo sumy 85,15 Eur od 8.10.2014 do 27.11.2014, zo sumy 85,15 Eur od 8.2.2015 do zaplatenia, zo sumy 85,15 Eur od 8.3.2015 do zaplatenia, zo sumy 85,15 Eur od 8.4.2015 do zaplatenia, zo sumy 85,15 Eur od 8.5.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.128,75 eur od 14.5.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- eur len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.469,35 Eur do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaný sa domáhal vydania rozhodcovského rozsudku na tom skutkovom základe, že dňa 6.3.2014 so žalobcom uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500042627, na základe ktorej poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 85,15 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalobcu sa žalovaný s ním dohodol na odklade splátok č. 8,9,10 a tieto sa žalobca zaviazal splatiť ako splátky 37,38,39. Žalobca sa dostal do omeškania s úhradou úveru už pri splátke č. 5, napokon zaplatil len sumu 596,05 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v omeškani s úhradou splátok o viac ako tri mesiace, bolo doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania, ktoré bolo doručené dňa 27.4.2015 a v súlade s ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 13.5.2015, kedy bol žalobca povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru a celková suma dlhu predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 2.469,35 Eur. Rozhodca Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina, JUDr. Erik Končok, vydal dňa 18.12.2015 rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1140/15-EK, ktorým bol žalobca ako žalovaný zaviazaný zaplatiť žalovanému ako žalobcovi čiastku vo výške 2.469,35 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo špecifikovanej sumy a predmetný rozsudok bol doručený žalobcovi dňa 19.1.2016. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodca preskúmal rozhodcovskú zmluvu, pričom zistil, že táto bola uzavretá riadne spôsobilými subjektmi a s prepísaným obsahom, že predmetnú vec je možné skončiť súdnym zmierom /dohodou o urovaní a teda predmetná vec je spôsobilá byť predmetom rozhodcovského konania. Mal za to, že

rozhodcovský súd na základe ustanovení zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní má právomoc rozhodovať o žalobe žalobcu. Po oboznámení sa so zmluvou zo dňa 6.3.2014, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver 1.500, Eur ustálil, že sa na ňu vzťahujú všeobecne záväzné právne normy, predmetom ktorých je ochrana spotrebiteľa, konkrétne zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský súd skonštatoval, že z pohľadu tohto zákona platného a účinného v rozhodnom čase platí, že zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že bola dojednaná v súlade so zákonom. V ďalšom podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku tento skúmal výšku uplatneného nároku, ako i sankcie spojené s omeškaním žalobcu so splácaním splátok záväzku, ako aj ich maximálnou výškou. Nakoľko sa žalovaný, v tomto konaní v postavení žalobcu, na výzvu Stáleho rozhodcovského súdu nevyjadril, stály rozhodcovský súd konštatoval splnenie všetkých zákonných podmienok na vynesenie rozsudku. V odôvodnení konštatoval, že jeho právomoc na rozhodnutie vo veci je daná na základe predloženej rozhodcovskej zmluvy a v zmysle ustanovení č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Vo vzťahu k sankcii, t.j. zmluvnej pokute konštatoval, že v zmysle článku 14 bod 14.1 zmluvy totiž platí, že túto rozhodcovský súd nepovažuje za neštandardnú najmä s poukazom na to, že k jej uplatneniu je veriteľ oprávnený pristúpiť až po 3 mesiacoch omeškania s úhradou príslušnej splátky. Podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku boli všetky náležitosti preskúmvanej zmluvy o revolvingovom úvere v súlade so zákonom. Uviedol, že rozhodcovská zmluva je výsledkom individuálneho dojednaní, čo je dané nielen jej uzavretím na osobitnej listine, ale aj obsahom, okolnosťami jej vzniku, trvania a možného jednostranného ukončenia. Rozhodcovský súd v odôvodnení iba citoval ustanovenia rozhodcovského poriadku a rovnako aj vo vzťahu rozhodnutiu bez ústneho pojednávania.

11. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

12. Podľa § 45 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ods. 1 účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

14. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

15. Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

18. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 9.6.2013 do 30.4.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinnom od 9.6.2013 do 30.4.2014 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 9.6.2013 do 30.4.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. V prvom rade súd konštatoval včasnosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď s poukazom na ustanovenie § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 18.12.2015, doručený žalobcovi 19.1.2016 a žaloba bola podaná dňa 21.1.2016.

25. Následne súd posudzoval platnosť uzavretej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 6.3.2014, a to s poukazom na ust. § 73 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v spojení s ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Táto je samostatným dokumentom svedčiacim o samostatnom právnom úkone, ktorý bol urobený síce v súvislosti s uzavretou úverovou zmluvou z rovnakého dňa, avšak svojím obsahom nepodmieňoval vznik právneho vzťahu zo zmluvy o úvere. Z dokazovania v súdnom konaní ani nevyplývalo, že by žalobca bol nejakým spôsobom na

podpísanie rozhodcovskej zmluvy navedený, že by poskytnutie úveru bolo podmieňované uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Samotná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by sami o sebe spôsobili jej neplatnosť z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Aj v prípade, že by si žalobca pri jej podpísaní neuvedomoval dôsledky, ktoré budú zmluvou vyvolané, mal možnosť odstúpiť od zmluvy v lehote, ktorá bola určená v zmluve samotnej, a to bez toho, aby tým zároveň odstúpil od zmluvy o úvere.

26. Súd konštatuje, že sporná rozhodcovská zmluva zo dňa 6.3.2014 tak obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 3 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, a teda bola platne uzavretá a súd z uvedeného dôvodu neuznal prezentovaný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 písm. e) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

27. Pokiaľ ide o porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, súd zhodnotil ako dôvodný, a to najmä s ohľadom na obsah úverovej zmluvy, úverové podmienky, ako aj absenciu skutočnej aplikácie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa rozhodcovským súdom. Rozhodca rozhodoval o predmete úveru v zmysle citovaných právnych predpisov zákona č. 129/2010 Z. z., a teda formálne sa zaoberal uplatneným nárokom aj z pohľadu ochrany práv spotrebiteľa, avšak pri konštatovaní ročného úroku z poskytovaného úveru a hodnoty RPMN, keď v čase podpísania zmluvy o revolvingovom úvere bola priemerná RPMN 46,35 % a priemerné úrokové miery na všetky typy spotrebiteľských úverov z obchodných bánk predstavovali výšku 12,63 %, čo sa týka iba bankového sektora, pričom finančný trh v zmysle uvedeného je oveľa širší pojem ako bankový sektor, ktorý je jeho súčasťou, z čoho je zrejmé, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 69,54 % nebola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. Každopádne od 2.4.2010 až do 31.5.2014 odplatu za poskytnutý spotrebiteľský úver reguloval Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 6, v zmysle ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutia finančných prostriedkov a lehotu splatnosti. Rozhodcovský súd vo svojom rozsudku nijako nešpecifikoval, uviedol, že v čase podpísania zmluvy o revolvingovom úvere bola priemerná RPMN v hodnote 46,35 % a priemerné úrokové miery na všetky typy spotrebiteľských úverov z obchodných bánk predstavovali výšku 12,63 %, čo sa týka iba bankového sektora a RPMN uvedená v zmluve vo výške 69,54 % nebola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. Pre rozhodovanie o predmetnom rozhodcovskom rozsudku dospel súd k názoru, že rozhodcovský súd síce aplikoval aj spotrebiteľské právo, avšak čisto formalisticky bez toho, aby skutočne bola poskytnutá ochrana slabšiemu subjektu v spore, naopak, zaťažila tento subjekt neprímeranou sumou priradenej k úverovej istine o úrok aj zmluvnú pokutu, ktorých výška sa odvíjala od zostatkov nesplatennej istiny, ktorá však takisto bola vyčísľovaná vždy s ohľadom na vykonané plnenie prirátavané k neprímerane vysokému príslušenstvu úverovej istiny. Z tohto pohľadu súdu nezostávalo než konštatovať, že rozhodcovský súd neaplikoval správne právne predpisy spotrebiteľského práva a je tu dôvod na zrušenie jeho rozhodcovského rozsudku.

28. Súd však poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi stranami sporu neobsahovala náležitosti podľa citovaného ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. účinného od 9.6.2013 do 30.4.2014. Pod písmenom f) je upravená náležitosť „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, keď termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve absentuje. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy bude splácať úver. Takýto údaj v zmluve uvedený nie je. Nie je možné tento údaj odvodzovať od termínov jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počtu splátok, nakoľko takýto postup podľa názoru súdu nie je konformný so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t.j. ktorým dňom. Ak by aj teda žalovaný oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktorý listinný dôkaz nebol v konaní ani navrhnutý, ani predložený) oznámil žalobcovi údaje o schválenom úvere, žalobca by sa ako dlžník dozvedel niektoré z podstatných povinných náležitostí zmluvy úvere až potom, čo podpísal listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, pričom zákon vyžaduje, aby už pri uzatvorení

zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade nebolo dodržané. Dlžník sa nemôže dozvedieť niektoré z parametrov úverov až po podpise zmluvy a tieto nemôže určiť sám žalovaný jednostranne bez spoluúčasti žalobcu. Keďže bol nesporne žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- Eur, je však v zmysle citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva uzavretá medzi účastníkmi aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam písm. f), platná, ale rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov tak povinnosťou žalobcu bolo žalovanému vrátiť len poskytnutú peňažnú sumu, pričom v zmysle karty klienta ku dňu 26.8.2015 k zmluve č. 8500042627 žalobca žalovanému uhradil celkovo sumu 596,05 Eur. Peňažný dlh žalobcu pozostával ku dňu rozhodnutia rozhodcovského súdu zo sumy rozdielu výšky poskytnutého úveru a uhradenej istiny v sume 596,05 Eur.

29. Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzavretí zmluvy v deň jej uzavretia bez ohľadu na deň vyplatenia úveru musia byť dohodnuté jej podstatné obsahové náležitosti. Záonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. výslovne uvádza, že ročná percentuálna miera nákladov musí byť vyčíslená na základe údajov splatných v čase uzatvorenia zmluvy. Bolo preto povinnosťou žalovaného v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, a to nielen konkrétnu výšku RPMN, ale aj údaje, na základe ktorých bola táto vyčíslená.

30. S poukazom na uvedené možno konštatovať, že rozhodcovský súd, pokiaľ na daný prípad neaplikoval citované ust. § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. b), c) zák. č. 129/2010 Z. z. rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, keďže žalovanému priznal aj žalovaný nárok na zaplatenie úrokov, keďže priznaná suma sa rovná rozdielu sumy v predmetnej zmluve o úvere uvedenej celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, t.j. sumy 3.065,40 eur a sumy všetkých úhrad žalobcu 596,05 Eur.

31. Súčasne žalobca namietal ako dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku dôvod podľa citovaného ust. § 45 ods. 1 písm. j), teda, že rozhodcovský rozsudok ju zaväzoval na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom aj tento dôvod, ako aj predošlý podľa písm. i) bol súd povinný preskúmať z úradnej povinnosti podľa citovaného ust. § 45 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Je zrejmé, že žalovaný si uplatňoval v napadnutom rozhodcovskom konaní nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne, a to podľa ustanovení čl. 14 zmluvných dojednaní, pričom rozhodcovským rozsudkom bol žalovanému priznaný aj tento uplatnený nárok. Súd tento žalovaným uplatnený nárok posúdil ako nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uplatnenie tohto nároku žalovaným v rozhodcovskom konaní považoval za výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a to vzhľadom na to, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo obsiahnuté v nie samotnej zmluve o úvere uzavretej medzi účastníkmi, ale v zmluvných dojednaniach. Súd v tomto smere obdobne ako Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. IÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013 zdôrazňuje, že obchodné podmienky v danom prípade zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmom písanej forme (je tomu aj v danom prípade, napr. veľkosť písma zmluvných dojednaní je cca 2 mm) skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú (napr. dojednanie o zmluvnej pokute, rozhodcovskej doložke a pod.). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ takto urobí, nepočína si v právnom vzťahu so spotrebiteľom poctivo a takýmto dojednaním nemožno priznať právnu ochranu. Preto súd dospel k záveru, že ak napadnutým rozhodcovským rozsudkom bolo priznané žalovanému právo na zaplatenie dotknutej zmluvnej pokuty, možno z toho vyvodiť, že bol naplnený dôvod podľa citovaného ust. § 45 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (č. 335/2014 Z. z.) na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že napadnutý rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu ako účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom (resp. je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku).

32. Pri posudzovaní dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa citovaného ustanovenia § 45 ods. 1 písm. l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je potrebné zdefinovať, čo je nesprávnym právnym posúdením

veci. Podľa názoru súdu, nesprávne právne posúdenie má vždy základ v ustanoveniach právneho predpisu, ktoré tvoria súčasť žalobného dôvodu a nesprávne právne posúdenie však nespôsobuje len to, že súd nepoužil (neaplikoval) správne ustanovenie právneho predpisu. K nesprávnemu právnomu posúdeniu môže dôjsť aj pri použití zodpovedajúceho právneho predpisu za predpokladu, že takéto ustanovenie je súdom nesprávne interpretované. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že uvedené nedostatky rozhodnutia rozhodcovského súdu (naplňajúce zároveň dôvody podľa citovaného ust. § 45 ods. 1 písm. i) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní) možno považovať aj za spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci rozhodcovským súdom, z ktorého rozhodcovský súd vychádzal pri rozhodnutí o žalobe žalovaného. Preto bol naplnený aj dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa citovaného ustanovenia § 45 ods. 1 písm. l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

33. Vzhľadom na to, súd už bez skúmania žalobcom namietaného ďalšieho dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 45 ods. 1 písm. k), podľa ktorého výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom SR, napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil v celom rozsahu, nakoľko uvedené dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku možno vzťahovať tak na celý rozhodcovský rozsudok, keďže by v danom prípade nebolo možné zrušiť rozhodcovský rozsudok len v časti dotknutej týmito dôvodmi, a to s ohľadom na to, že túto časť nie je možné oddeliť od ostatnej časti výroku napadnutého rozhodcovského rozsudku.

34. Pre úplnosť súd poznamenáva, že je mu známe rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie č. C-42/15, ktorého predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania Okresného súdu Dunajská Streda o výklade smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Pri posudzovaní (ne)záväznosti uvedeného rozhodnutia pre v tomto konaní prejednávany spor súd vychádzal z toho, že prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva Únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý podal prejudiciálnu otázku, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Pokiaľ sa týka smernice ako prameňa práva Únie, táto je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. V uvedenom rozhodnutí súdny dvor okrem iného konštatuje, že ustanovenia čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES v spojení s jej článkom 22 ods. 1 bránia tomu, aby členský štát stanovil povinnosť ako náležitosť zmluvy uviesť amortizačnú tabuľku, čo je v rozpore s citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže je tu konflikt smernice a vnútroštátneho zákona, súd skúmal, či môže smernici priznať priamy alebo nepriamy účinok. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, smernica je priamo záväzná pre členský štát. V konkrétnom prípade súd nemôže smernici priznať ani nepriamy účinok, nakoľko nie je možný eurokonformný výklad citovaného ustanovenia zákona, keďže by ním súd prakticky nahradil/vypustil toto ustanovenie. Jednalo by sa o výklad contra legem a takýto postup je v rozpore s princípom právnej istoty.

35. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a úvahy súdu, súd žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel a zrušil rozhodcovský rozsudok v celom jeho rozsahu a podľa § 47 ods. 2, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu ako je uvedený v ods. 1 § 47 spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne Stály rozhodcovský súd.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v spojení s § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s poukazom na plný úspech žalobcu vo veci tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

38. O samotnej výške tejto náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.